

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 118/16
V Luxemburgu 8. novembra 2016

Rozsudok vo veci C-41/15
Gerard Dowling a i./Minister for Finance

Právo Únie nebráni zvýšeniu základného imania banky bez súhlasu valného zhromaždenia v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu

Záujmy akcionárov a veriteľov nemôžu za každých okolností prevládať nad všeobecným záujmom stability finančného systému

Hospodárska kríza, ktorú Írsko prežívalo počas roka 2008, mala vážne dôsledky na finančnú stabilitu írskych bánk, ako aj na tento členský štát. V decembri 2010 uzatvorili Írsko a Komisia dohodu o hospodárskom a finančnom ozdravnom programe. Vykonávacím rozhodnutím zo 7. decembra 2010¹ Únia poskytla Írsku finančnú pomoc, výmenou za ktorú sa Írsko zaviazalo do 31. júla 2011 reštrukturalizovať a rekapitalizovať bankový sektor.

V súlade s týmito záväzkami začalo Írsko s rekapitalizáciou vnútroštátnych bánk, medzi ktorými bola najmä ILP, úverová inštitúcia vykonávajúca svoju činnosť na írskom území. Írsky minister financií predložil akcionárom ILPGH (spoločnosť vlastniaca celé základné imanie ILP) návrh na uľahčenie rekapitalizácie ILP. Tento návrh bol 20. júla 2011 valným zhromaždením ILPGH zamietnutý.

Na to, aby sa rekapitalizovala ILP napriek tomuto zamietnutiu, získal minister súdny príkaz, ktorý uložil ILPGH vydať za výmenu vkladu vo výške 2,7 miliardy eur v prospech ministra nové akcie. Minister tým bez rozhodnutia valného zhromaždenia akcionárov tejto spoločnosti nadobudol 99,2 % akcií spoločnosti ILPGH.

Spoločníci a akcionári ILPGH teda podali návrh na zrušenie súdneho príkazu na írsky High Court. Podľa nich zvýšenie imania vyplývajúce z príkazu nie je v súlade so smernicou Únie², keďže bolo uskutočnené bez súhlasu valného zhromaždenia ILPGH.

Minister túto argumentáciu odmietol a odvolal sa na vykonávajúce rozhodnutie z roku 2010 a iné ustanovenia práva Únie, ktoré povoľujú Írsku prijať potrebné opatrenia na obranu celistvosti svojho finančného systému bez ohľadu na ustanovenia smernice.

High Court na základe zváženia dôkazov rozhodol, že ILP nemohla zvýšiť požadovanú výšku vlastných zdrojov, takže neexistencia rekapitalizácie v stanovenej lehote mohla viesť k platobnej neschopnosti ILP, pričom platobná neschopnosť by mala vážne následky pre Írsko a pravdepodobne by zvýšila ohrozenie finančnej stability ďalších členských štátov a Únie.

Za týchto okolností sa High Court Súdneho dvora pýta, či smernica bráni prijatiu súdneho príkazu, akým je súdny príkaz prijatý vo veci samej.

¹ Vykonávacie rozhodnutie Rady 2011/77/EÚ zo 7. decembra 2010 o poskytnutí finančnej pomoci Únie Írsku (Ú. v. EÚ L 30, 2011, s. 34).

² Druhá smernica Rady 77/91/EHS z 13. decembra 1976 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku 58 Zmluvy pokiaľ ide o zakladanie akciových spoločností, udržiavanie a zmenu ich základného imania, s cieľom dosiahnuť rovnocennosť týchto opatrení (Ú. v. ES L 26, 1977, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 8).

V dnešnom rozsudku Súdny dvor dáva dôraz na okolnosti, ktoré viedli k prijatiu tohto súdneho príkazu. Zdôrazňuje najmä, že to bolo **na základe zváženia všetkých záujmov**, keď vnútroštátny súd dospel k záveru, že po tom, ako mimoriadne valné zhromaždenie ILPGH rozhodlo o zamietnutí návrhu ministra na rekapitalizáciu, bol súdny príkaz **jediný prostriedok na to, aby sa k 31. júlu 2011 zabezpečila rekapitalizácia ILP potrebná na predídenie platobnej neschopnosti tejto finančnej inštitúcie a predišlo sa tak vážnemu ohrozeniu finančnej stability Únie.**

Súdny dvor tvrdí, že cieľom smernice je minimálna miera rovnocennej ochrany akcionárov ako aj veriteľov akciových spoločností. **Opatrenia stanovené touto smernicou** týkajúce sa zakladania, ako aj udržiavania, zvyšovania a znižovania základného imania týchto spoločností **zabezpečujú uvedenú ochranu proti aktom prijatým orgánmi uvedených spoločností a týkajú sa tak ich riadneho fungovania.** Súdny dvor však poznamenáva, že súdny príkaz predstavuje výnimočné opatrenie, ktoré je prijaté v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu a ktorého cieľom je zabrániť systémovému ohrozeniu finančnej stability Únie.

Súdny dvor uzatvára, že **smernica nebráni výnimočnému opatreniu (akým je súdny príkaz), ktoré vnútroštátne orgány v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu prijali bez súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti s cieľom predísť systémovému riziku a zabezpečiť finančnú stabilitu Únie.**

Hoci je v jednoznačnom všeobecnom záujme, aby sa v celej únii zabezpečila silná a konzistentná ochrana akcionárov a veriteľov, tento záujem nemôže za každých okolností prevládať nad všeobecným záujmom zabezpečenia stability finančného systému stanoveného Zmluvami Únie.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499